

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Crispi in balkanski narodi.

(Konec.)

Listi zaveznikov in „odkritosrčnih prijateljev miru“ so polni hvale o tem govoru. Stilizacija stavkov, ki omenjajo zunanjo politiko, je v resnici prav „diplomatski“ osnovana, in je končno obliko dobila gotovo v dogovoru z Bismarkom.

Redkim glasilom, ki Avstriji v resnici dobro želé, se je takoj čudno zdelo, da Crispi, omenivši zunanjo politiko, Avstrije po imenu niti izrekel ni. Pa saj v Avstriji ni menda državnikov, ki bi bili že 1857 vedeli, kaj plete Italija proti Avstriji, kakor je bilo to vse razkrito Bismarku. V Avstriji ne more biti pravih državnikov, gorečih za skupno cesarstvo, ki bi delili jednake misli, jednaka čustva s Crispijem, kakor jih goji po spričevanju Crispijevem njegov in Italije stari prijatelj, Bismarck sam. V Avstriji se ne morejo poroditi patrijoti, ob enem zaupniki presvetle krone, ki bi goreli za jednostavno, po jedni sami narodnosti utrjeno državo, kakoršni sta Nemčija in Italija, ki se veselita svojega združenja, utrjenega na škodo avstrijske velevlasti. Crispi in Bismarck sta prošljena z jednimi in istimi načeli in čustvi tudi glede na bodočnost; v Avstriji pa je gojiti državnikom druga načela, druga čustva.

In vender trdé, da je možno na taki podstavi različnih načel, teženj in čustev osnovati in utrditi tripelalijanco, v kateri bi bila tudi Avstrija.

Kolikor je na tem resnice, pač Avstrija ne more biti vesela takih zvez, katerih druga zaveznika sta po dozdanjih skušnjah delala zase in proti Avstriji. Ako trdita Bismarck in Crispi, da sta storila uslugo zdaj Evropi, je vprašanje najprej, za koliko časa, potem pa, po kateri ceni. Ko bi bila trdila, da sta delala na dobiček Italiji in pa Nemčiji, bi se bila izrazila jedino takó pravično. Ob enem bi bila ta zdaj takó ljubeznjivo postrežena Evropa izvedela, koliko obresti in nagrade bo morala plačati za zdanje ohranjenje miru. Koliko časa se vzdrži ta gotovo jako dragi in podraženi mir, ne vesta ne Bismarck, ne Crispi. In kedar bo konec tega miru, katere države zadene plačanje obrestij za podaljšanje tega miru?

Avstrija in Rusija bi bili sami mir vzdržali, ko bi ju ne bili motili prijatelji. Ti prijatelji so torej krivi, da celo oboroženi mir ni varen. Kako pravico imajo torej isti prijatelji govoriti o tem, da oni vzdržujejo mir, da oni napravljajo usluge s svojim postopanjem Evropi?

Avstriji hočejo ti prijatelji zavezati roke; kajti ko bi se hotela ona mirnim potom postaviti na prvotno stališče sporazumljenja z Rusijo, bi jo isti prijatelji zavirali in bi ji celó vojno napovedali na severu, kakor na jugu, samo da bi usluge, storjene Evropi, porabili zase in torej dobili že proračunjene obresti.

Za Avstrijo je tak položaj vsekakor dvomljive vrednosti; to je razvidno že iz tega, da sta se Crispi in Bismarck posebe pogovarjala, pogajala in, kakor trdé, tudi pismeno zavezala. Ako bi bila Avstrija v resnici prava vsoporednica tripelaliance, bi ne bilo treba skrivnih pogovorov, v nenavzočnosti avstrijskih diplomatov.

No, pa menda bo Evropa verovala v odkritosrčnost Crispijevo, ki je na banketu poudarjal toliko ljubezen do samostojnih balkanskih narodov. V tem oziru je ta lisjak zares še samega sebe prekosil. Balkanski narodi bodo s pomočjo Italije ostali nezavisni in bodo zaradi tega Italiji hvaležni. Ne samo načela in čustva, ampak tudi dobro utemeljeni interesi vodijo ljubezen Italije do balkanskih narodov. Tu, tu, v dobro razumljenih interesih tiči zajec, ki razkriva „vse simpatije“, „vso nesebičnost“ Italije, in še kake druge države do balkanskih narodov. Ubogi narod bolgarski, ali si slišal razodeto ljubezen do tebe, do tvoje nezavisnosti? Tujce pošiljajo tebi za kneze, tujci hočejo braniti tvojo nezavisnost: ali ne sprevidiš še, kake načelnike imaš zdaj doma, in kaki prijatelji se ti usiljujejo vedno z nova od zunaj? Sicer pa bi morala skazati Crispi in Italija ljubezen do drugih narodnostij najprej v svojem obližji. Rezijanski Slovenci ničesar ne pripovedujejo, da bi jih bili hoteli Garibaldijanci, torej s Crispijem vred, ponuditi Avstriji in delati na to, da se z drugimi Slovenci združijo v primerno celoto v obliki narodne avtonomije pod avstrijskim žezlom.

Tudi ni slišati, da bi italijanska irredenta na-

svetovala avstrijski irredenti, da naj poslednja pri miru pusti Slovence, Hrvate na Primorskem, Hrvate v Dalmaciji, in da naj ne zapeljuje dalmatinskih Srbov k ščuvanju proti Hrvatom. Crispi pozna vender etnografsko toliko, da pozna Slovence, Srbo-Hrvate kot Slovane, katerim je ob enem draga narodna varnost. Dokler Crispi in Italija ne bo kazala simpatij do avstrijskih narodov, ki trpé pod Madjari, liberalnimi Nemci, liberalnimi Italijani in liberalnim poljskim odlomkom, vsaj ti Slovani ne bodo verovali, da Italija v resnici gori za blagor balkanskih narodnostij, ki so z večine tudi slovanske. Državniki, ki snujejo alijance za ohranjenje miru, naj dokažejo poprej, da hočejo narode v resnici brez sebičnosti oarčiti, potem jim bo pleme slovansko verovalo, drugače pa ne. Drugače obsodi dotična prizadevanja, kakor zaslužijo.

Pa Crispi in Bismarck sta si zaslužila evropske lavorike, ker vzdržita mir in ohranita samostojnost balkanskih narodov brez preliivanja krvi in drugih mučeništev, kakor trdi Crispi.

Tu se je stari lisjak zopet urezal. Kdo more očitati, da bi se ne bili Avstrija in Rusija sporazumeli mirnim potom, torej tudi brez preliivanja krvi? In komu ni umljivo, da bi bilo tako sporazumljenje napravilo naravnije razmere na Balkanu in takó utrdilo mir brez vsake nemško-italijanske zveze, ki se je zdaj ponovila še posebe za Balkan?

Najvažnejše je pa to. Italija je imela uplivne države v zadnjih stoletjih; zakaj ni gledala, da bi bila Turka zapodila in takó osvobodila balkanske narode? Beneška ljudovlada in še druge laške moči so delale vedno ravno nasprotno; one so izpodkopavale slovanstvo, kakor ga izpodkopuje zdaj združena Italija. Slovani so bili Italijanom dobri, ker so se poslednji mastili ob trudu slovanskega žulja.

Združena Italija je videla pred 10 in še večimi leti, kakó kruto postopa Turčija proti balkanskim Slovanom; zakaj ni takrat skrbela, da bi se ne bila preliivala kri, in zakaj ni pomagala, da bi ne bilo treba Rusom žrtvovati nad 100.000 vojakov, da milijarde rubljev škode ne omenjamo?

Tedaj se je imela pokazati Italija velikodušna prijateljica in pomočnica, ki sočustvuje s tlačanimi

LISTEK.

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.

(Češki spisal dr. Jos. Štolba; posloveni Vinko.)

Gospod Bog je bil že ustvaril vse, samo žene in moža še ni ustvaril. In ustvaril je moža in malo pozneje tudi ženo; oba sta imela ostati večno mlada. Toda žena — ne čudimo se — je grešila, zapeljala ubozega moža — oj, kako je svet sedaj izpremenjen — in ne samo ona, marveč tudi siromak mož postal je žrtva vsakaterih béd in nadlog. Starati se je v resnici sila veliko zlo, manjše sicer za že postarnega človeka, ali tem hujše za mlade ljudi — greh je torej naredil baba in dedca; zagadel ker je žena zapeljala in mož bil zapeljan, je torej baba za kazen v ljudske družbi zelo nepriljubljena, dočim dedec vzbuja spoštovanje. —

Ta svetoborna misel rojila mi je po možjanih neko noč, ko nisem mogel spatí. Svet, raduj se in pleši, jaz nisem len, ustal sem naglo, prižgal luč ter jo zapisal. — Toda svet, meni se zdí, da se ne veseliš? — O nehvaležni svet!

Ako človek zjutraj zgodaj sreča baba — seveda pregovor: „nobeno pravilo brez izjeme“ velja tudi tu in sam poznam nekoliko žensk, ki delajo jako ugoden utis; a jaz govorim samo o starih babah — torej, kakor pravim, ako človek zjutraj zgodaj sreča baba, doleté ga tisti dan gotovo kake neprijetnosti, če že ne ne zgage. Vsaj meni se tako zdí, in menim, da se je gospod Svoboda, doktor prava in koncipient pri jako iskrenem advokatu v nekem večjem mestu, o resničnosti tega sam prepričal; zato je veroval v to ter bil vselej jako vznemirjen, ako mu je za rana najprej prišla pred oči kaka razvalina davne ženske krasote.

Danes pa se mu ni trebalo jeziti. Zgodaj zjutraj probudila ga je mlada žena njegova, katere je, imajoč mnogo opravkov, ustala ter odšla v mesto. Toda jedva prične zopet dremati, vzbudi ga zoperno upitje jedne tistih dam, katere so literaturi tako na škodo, ker je vsled njih pridnega nabiranja papir tako v ceno. Kričanje se nekolikokrat ponovi — doktor se razjezi, kričanje se ponavlja na sosednem dvorišči, od katerega doktorjevo dvorišče loči samo nizek zid — po spanji je, in doktor skoči kvišku, tem bolj nejevoljen, ker tu ni več Marinke, da bi mu s svojim poljubom pregnala to zlovoljnost. Toda

glavo svojo stavim, da je bil doktor v nedeljo rojen, kajti baš sedaj zadone prijetni glasovi jako lepe lajne.

„Aj, glejte“, vsklikne doktor, „arija iz „Prodane neveste!“ — in razveseljen poje napev ter išče po žepu. „Pri tebi se obnesem kraljevski“, pravi ter zavije dva krajcarja v papir. Smuknivši v župan, odpre okno z ljubeznivim nasmehom — ali o groza, okno zažvenketa, krajcarja zletita v kot in izza stisnjenih zob pride mu samo: „Že zopet baba — a kakšna!“

„Joško, danes te čaka nekaj zelo neljubega“, dejal je čez nekaj časa poluglasno ter premišljeval, kaj bi to neki moglo biti. A kakor je že navada, premišljujoč je pozabil, o čem je prav za prav pričel misliti, in misli so mu ušle na povsem drugo polje. V tem je prenehala lajna in doktor — saj doktorji so časih itak jako radovedni — približa se polagoma oknu, da bi se uveril, je li res odšla. Odpre...

„Dobro jutro Bog daj, gospod sosed! Kako ste spali? kako se počutite? kaj se vam je sanjalo? dobra številka, kaj? — A kaj dela gospa soproga? — Zdrava kaj ne da? No, to se umeje, kaj bi jej tudi moglo biti?“ začuje se jutranji pozdrav iz brez-zobih ust pergamenastega obraza v nasprotnem oknu.

narod! Tak uspeh, taka pomoč bi bila večno za-
beležena v zgodovini slovanskih rodov in narodov.

Pa o tem, kar je že vsemu svetu znano in
razkrito, ni treba govoriti, in Crispi se je sam na
povratu iz Friedrichsruhe v Frankobrodu ovadil, ko
je rekel, da Italija in tovariši njeni ne dovolé, da
bi dobila Rusija svobodno pot v Srednje morje. To
so tisti dobro razumljeni interesi in tista precartana
ljubezen do vsega slovanstva, katerega ne morejo
trpeti, najmanj pa, da bi se okrepilo in v resnici
dospelo do svobodnega razvijanja.

Basta, o signore Crispi!

Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. novembra.

Danes ima vojskino odsek ogerske **delega-**
cije prvo sejo, jutri bode pa imel sejo odsek za
vnanje zadeve. Grof Kalnoky bode pri tej priložnosti
razlagal delegatom vnanje zadeve.

Ker lani **moravski** deželni zbor ni rešil
Šromovega predloga, da se spremeni deželnozborni
volilni red, pride ta stvar letos zopet na vrsto.
Nekaj se bode deželnozborni volilni red že spre-
menil, vsaj volilna pravica se bode dala petakarjem,
dasiravno se ni nadejati, da bi se popolnem ustreglo
v tem oziru češkim opravičenim željam. Pa tudi o
naredbi naučnega ministerstva o odpravi nekaterih
srednjih šol se bode razgovarjalo v deželnem zboru.
Odpravila se bode namreč velika realka v Prerovu,
za katero je dajala dežela podporo. Naravno je, da
se bode predlagalo v deželnem zboru, da sedaj od-
pade dotična podpora in češki poslanci bodo gotovo
pri tej priliki zahtevali, da se deželni zbor izreče,
da ne odobrava Gaučevega postopanja. Seveda nem-
ška večina temu ne bode pritrdila.

Vnanje države.

Verifikacijski odsek priporočal je **bolgar-**
skemu sebranju, da se ovržejo tri opozicijske vo-
litve. Temu se je pa uprl ministerski predsednik
Stambulov in sebranje je dotične volitve potrdilo.
Bolgarska vlada se v sebranju kaže jako naklonjena
opoziciji, najbrž se nadeja na ta način pridobiti opo-
zicijske zase, da tako napravi slogo med vsemi
bolgarskimi strankami in utrdi prestol Koburzanu,
kar se jej bode javljale posrečilo. Pravi bolgarski
rodoljubi se nikakor ne morejo sprijazniti s se-
danjimi odnosi. — Jutri se pripelje prvi vlak iz
Vakarela v Sofijo. Tem povodom bode na kolodvoru
velik banket, katerega se udeležé knez, vsi mini-
stri, poslanci in več županov. — Razni listi so po-
ročali o nameravanem napadu na bolgarskega kneza.
V Varni so tudi res bili prijeli nekega Čeha, kateri
je govoril, da bode s peklenskim strojem ubil kneza.
Preiskava je pokazala, da je dotičnik blazen.

Da bode letos **srbska** skupščina, ki se snide
27. novembra, zborovala v Belemgradu, temu so
povod štedilni oziri, ker bi prevoz upravnega apa-
rata v Niš z uradnimi dnevniki stal do 200.000
frankov. Vlada bode skupščini predložila reorgani-
zacijo vojske, nov občinski red, volilni zakon, obrtni
red, načrt zakona glede obrtnih podjetij in zavarov-
valnic, nekatere zakone za zboljšanje osebnosti var-
nosti, reorganizacijo sodišč, davčno reformo, reformo
uprave, spremembo gozdnega zakona in še nekatere
druge narodnogospodarske zakone. Skupščina zbo-
rovala bode dva meseca.

Rusi hitro utrjujejo razna mesta na Poljskem.
V Rovnem, Dubnem in Lucku delajo nove utrdbe
in magazine za provijant, če tudi vreme sedaj za
taka dela ni baš ugodno.

„Vrag te vzemi!“ zakolne doktor na tihem.
„Zobje me bolé, gospa sosedá“, pravi ter zaloputne
okno. „V tretje gre rado“, nadaljuje z resignacijo;
„Joško, danes bode slaba“, ter se prekriža.

Pustimo doktorja, da se obleče in ozrimo se
mej tem okoli njega.

Dejali smo, da je mlada žena njegova danes
zgodaj ustala. Da, Svoboda je bil oženjen in sicer
še le dva meseca, Marinka je bila hči upokojenega
uradnika. Kot pravnik jo je spoznal, zaljubil se,
požuril se z rigorozi, in ni trajalo dolgo, da je bil
na konci svojih nadej. Danes je ljubil ženo svojo
prav s tistim ognjem, kakor v začetku svojega zna-
nja. Bogme, temu pa se tudi ni čuditi. Marinka je
bila žena, kakoršnih je malo. V oliki bila je kos
marsikateremu moškemu, srce imela je tako gorko
in odkritosrčno, da je moral biti vsakdo srečen,
komur je bilo naklonjeno — a njen značaj! Značaj
je čisto pri damah vrlo neobičajna stvar; večinoma so
take, kakor veter potegne. Zatrjuje ti, da je kakšna
reč črna, a čez malo časa uverja te, da je prav za
prav bela. Samostalna presoja, doslednost v vsem,
kar dela, in kakšen višji namen, vse to so reči, o
kajih ekzistenci nima dosti pojma. To je žalostna
resnica ter mi brez dvojbe nakopje sovražnic, ki
gotovo nevoljno obsodijo te nedolžne vrste, in zato

Na povelje **turškega** sultana odšla je po-
sebna vojaška komisija 28. m. m. na grško mejo, da
bode ogledala tamošnje kraje, ker mislijo zgraditi
ondu več utrdb. Druga komisija odšla je z enakim
namenom na srbsko in bolgarsko mejo. Osnovati
namerava turška vojna uprava poseben železniški
polk.

„Kreuzzeitung“ piše, da je **francoska** voj-
ska jako desorganizovana. Mnogi polki, ki imajo v
vojni 3000 mož, štejejo sedaj le po 450 mož. Po-
sebno se je pa zadnja leta zmanjšalo število jedno-
letnih prostovoljcev, leta 1878 jih je bilo 9377,
sedaj jih je pa samo 3597. Najbrž pa temu ni dosti
verjeti, kar piše „Kreuzzeitung“. Ko bi bila fran-
coska vojska res tako slabo organizovana, bi se
Nemci pač Francije tako ne bali.

Nemški državni zbor se snide 24. dne no-
vembra. Najvažnejša predloga, s katero se bode bavil
državni zbor v prihodnjem zasedanju je povišanje
carine na žito. Carina na žito se bode podvojila.
S prva nameravali so povišati carino samo za rusko
žito, sedaj so se pa premislili in jo bodo povišali
tudi za avstrijsko. Bismarck se je morda bal, da
bi se preveč zameril Rusiji, če bi carino povišali
samo za rusko žito. V Berlinu se še namreč vedno
poganjajo za rusko prijateljstvo. Povišanje carine
bode pač največ škodovalo Rusiji, ki se že itak mora
boriti z veliko ameriško, indijsko in avstralsko
konkurenco. Pred povišanjem carine na tri marke,
se je iz Rusije v Nemčijo izvažalo na leto p 70
milijonov pudov žita, lani pa samo 37½ milijona
pudov. Povišanje carine bode pa škodovalo tudi ne-
katerim nemškim trgovskim mestom. Dosedaj se je
rusko žito izvažalo preko Kraljevca in Gdanskega
v Anglijo in druge zapadne države, sedaj se bode
pa skozi ruska pristanišča, kar bode precej škodo-
valo nemškim trgovcem.

Angliji proti vojsko v Afriki. Z Zulovci
prišla je nekaj navskriž. Zategadel se je že iz Lon-
dona poslalo mnogo orožja v Afriko.

Turčija je predlagala **egiptske** vladi, da
bi turške čete zasele Dongolo in Sudan zopet Egiptu
privojevale. Najbrž egiptska vlada s tem predlogom
ne bode zadovoljna, ker ne mara, da bi se Turčija
preveč utikala v egiptske zadeve.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. novembra.

Predseduje g. župan Grasselli. — Navzoč-
nih je 26 mestnih odbornikov overovatelja zapisnika
imenuje g. župan odbornika Murnika in Trtnika. —
Gospod župan naznani, da je v njegovi odsotnosti
gosp. podžupan Vaso Petričič g. deželnemu pred-
sedniku o priliki imendne Nj. velečastva poročal
najudanejšje čestitke prebivalstva stolnega mesta
Ljubljanskega in da je Njega velečastva za to iz-
reklo mestnemu zastopu zahvalo. (Zbor poslušal
stoje naznanilo, ter je odobroval s slavaklici.)

Kot član občinskega sveta v volilni komisijon
za dopolnilno volitev trgovinske in obrtne zbornice
kranjske, izvoli se na predlog dr. viteza Blei-
weis-Trsteniškega gosp. podžupan Vaso Pe-
tričič jednoglasno.

Odbornik Hribar poroča v imenu finančnega
odseka o pokritji računskih nedostatkov za l. 1886
in 1887. — Poročilo slove:

Ker tekoči dohodki mestne blagajnice neso
zadostovali za pokritje izdatkov leta 1886, morala
si je mestna blagajnica izposoditi pri loterijske po-
sojilne zakladi:

se moram takoj zavaroovati: Velepoštovane dame,
vsem tistim, katerih čuvstva so zadéta od moje
sodbe, uljudno dovoljujem, da name izlijo ves svoj
gnev, da me sovražijo in obrekujejo i. t. d. — toda
žal mi je, da moram dostaviti, da se za srd takih
dam prav nič ne zménim.

Marinka je bila značajna; s temi je dosti re-
čeno, in pozneje se uverimo, da je bila tudi po
vnanosti taka, kakor se je spodobilo nje notranje
vrednosti. Je li torej čudo, da jo je Svoboda strastno
ljubil, da mu nad Marinko ni bilo nobene in da je
bil srečen na njenej strani?

Samo jedna reč je bila neugodna; stanovala
sta skupaj z roditelji Marinkinimi, ki se neso mogli
ločiti od jedine hčerke svoje. Toda Svoboda je po-
lagoma delal na to, da bi si preskrbel svoje samo-
stalno gospodarstvo. —

Vrnimo se k njemu. Naglo se je bil napravil.
Zdaj že sedí na stolu ter piše pismo. Spisavši, je
bere — kar se začuje lahno trkanje.

„Slobodno!“

„Dobro jutro — ponižno ljubim roko, gospod,“
pozdravlja stara Marjeta, hišna služabnica, o katerej
je Svoboda rekel, da je tri leta starša nego vrag,
katera bi bila v najlepšem cvetju svoje, res da že
davno minole mladosti jedva mogla služiti za model

1.) za nabrežje gld. 10.000—
2.) za bolnico za silo 22.237 57
torej vkup gld. 32.237-57

Ker je 31. decembra 1886.
od teh dveh zneskov ostalo na
dolgu tudi obrestij gld. 509-31
znašal je ves dolg gld. 32.746-88

Temu nasproti ostalo je dne
31. decembra 1886. gotovine v
blagajnici gld. 8.953-30
ostalo je torej nepokritih gld. 23.793-58

Ako se sem priračuni še za
tekoče leto proračunjeni nedosta-
tek gld. 4.564—
imelo bode mesto konci leta 1887.
skupnega nedostatka gld. 28.857-58

Pravilno gospodarstvo zahteva, da se ne izdaja
več, ko dovoljujejo dohodki, tedaj pa, kedar je ne-
obhodno nujnih izdatkov, da se skrbi za njihovo
pokritje s pomnoženjem dohodkov, kajti pokrivati
izdatke vedno z novimi dolgovi, nevarna je stvar,
katera prej ali slej mora dovesti do silnih finančnih
zadreg. Proti temu načelu grešilo se je sedaj že v
drugič, kajti leta 1886. in 1887., sklenil je mestni
zbor o proračunih, da se ne bode spuščal v razprav-
ljanje, kako bi se pokrili izkazani nedostatek, tem-
več, da se ima isti začasno pokriti s posojili pri
posojilnej zakladi.

Ker se pa ta stvar konečno vender le mora
uravnati, pečal se je ž njo zopet finančni odsek in
stavil bode nasvete, kateri, ako jih slavni mestni
zbor vsprejme, bodo uveli redno denarno gospodar-
stvo pri mestu za dolgo vrsto let.

Finančnemu odseku je pač pred vsem bilo
pred očmi, da se ima pokriti prej izkazani nedo-
statek lanskega in letošnjega leta v znesku gld.
28.857-58 pa pri tem tudi ni pozabil, da v naj-
krajši dobi čakajo mesto veliki troški, deloma ne-
izogibne, deloma pa jako potrebne naprave; in da
ima skrbeti že sedaj, kje se bode dobil za to po-
trebni denar.

Pred vsem bode zidati poslopje za drugo me-
stno deško in za mestno deklško šolo, potem pa
skrbeti tudi, da se dobi pripravi prostor za državno
obrtno šolo, katera se ima ustanoviti v Ljubljani.
Dalje bode tukaj po izvršitvi vodovoda treba po-
briniti za uredbo stranišč, guojnih jam in kanalov,
ker je ta zadeva, kakor je slavni mestni zbor se bil
že izrekel pred tremi leti, res nujna in za uredbo
zdravstvenih razmer našega mesta jako imenitna.
Poleg tega je nujna potreba, da ustanovi mesto
višjo deklško šolo, katere pomanjkanje se živo čuti, kajti
privatni zavodi so za večino prebivalstva predragi poleg
tega pa tudi tako urejeni, da ni kakor ne zadostujejo
praktičnim potrebam slovenskega naroda in k istemu
pripadajoče večine Ljubljanskega prebivalstva. —
Važna je dalje tudi naprava centralnega pokopališča,
ako se hoče skrbeti za to, da se bode mesto začelo
razvijati proti severu ob Dunajski cesti, kjer je že
naravno najpripravnejši kraj za širjenje istega. —
Treba bode konečno misliti na odstranjenje seda-
njega lesenega mesarskega mosta in napravo no-
vega — zidanega ali železnega — in na napravo
tlaka po mnogih ulicah in trgih.

kakove če prav samó lesene Venere, in katera je
bila pod imenom „lepe Marjete“ znana po vsem mestu.

Marjeta je bila že takrat stara, ko je gospod
Ružička, Marinkin oče, vzal gospó Ružičkovo. Od
tega časa ni šla od hiše, oskrbovala hišno opravo
ter tudi dve prijetni sobi naših mladih zakonskih
vkljub vsemu mrmranju Svobode, kateremu je več-
krat Marinka morala prigovarjati, da je molčal.
Marjeta je vedela, da „mlademu gospodu“ ni všeč,
zato ni čudo, ako so se mej njima razmere dokaj
napéle, ki bi bile že zdavnej prišle do tiste krize,
po katerej sploh vse razmere prenehajo, ako bi se
ne bil Svoboda ravnal po Marinkinej volji, in ako
bi se Marjeta ne bila bala, da bode morala iti
iz službe.

Kadar koli je Marjeta stopila v sobo, pomra-
čilo se mu čelo, danes se mu je pomračilo še bolj,
zammral je nekaj, kakor bi ozdravil; Marjeta ga
je kakor običajno strupeno pogledala ter jela po-
spravljati, mej tem ko je on čital dalje.

Iz sosednje sobe se zdajci začuje klicanje
„Gospod zet!“

Svoboda naglo ustane pusti list ležati ter hiti
h gospé tašči.

„Dobro jutro, gospa tašča,“ pravi.

(Dalje prih.)

Finančni odsek pač dobro vé, da se vse to, kar bode stalo za naše razmere ogromne svote denarja, ne bode dalo izpeljati od leta do leta s tekočimi dohodki mestne blagajnice, ker se leti brez silnega obremenjenja mestnega prebivalstva ne dajo tako izdatno povišati; misli pa, da se dá vse prav lahko doseči potom amortizacije v neke vrsti let in da se vsako leto za amortizacijo potrebna svota more pridobiti, ne da bi to mestno prebivalstvo posebno občutilo.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Drobne vesti.) Gosp. Friderik Mahorčič imenovan je postajenačelnikom na južnem kolodvoru v Trstu. — Na Štajerskem je 2286 gluhonemih, v celem cesarstvu pa 30 000. Mej temi gluhonemimi je na Štajerskem 749 za šolo godn h otrok. — Velikanskega morskega volka videli so blizu otoka Krka pretekli ponedeljek. — Sava preplavila je skoro vso Zagrebško ravnino. Prebivalci iz vasi Trnje morali so se prevažati v čolnih, da so mogli v mesto.

— (Umrli) je nedavno v Benetkah v 61. letu svoje dobe baron Lazar Hellenbach, nekaj jako odlična oseba mej politiki hrvatskimi.

— (Pisateljskega društva) prvi zabavni večer letošnje sezone bode jutri v soboto 5. t. m. ob 8. uri v steklenem salonu čitalničnem. To naznanja čast. gg. društvenikom ter jih uljudno vabi k obilni udeležitvi odbor.

— (Pevski večer) g. Vojtehu Valenti na čast, privabil je včeraj zvečer razen pevskega zbora še mnogo častilcev in prijateljev slavljenčevih v čitalnično restavracijo. Izmej raznih napitnic, v katerih so se naglašale g. Valente izredne zasluge za petje, narodno glasbo, za dramatiko slovensko in v obče za narodno stvar, omenjati nam je zlasti govora dr. viteza Bleiweisa, kateri je v imenu Čitalnice in pevskega zbora slavljenca izročil dragocen pristan — safir, obdan dijamanti. Razen govorov pelo se je več zborov in četverspevov, ves večer pa je bil pristen izraz izrednega spoštovanja in ljubezni, katero si je g. V. Valenta s svojim neumornim delovanjem pridobil v vseh krogih.

— (Kakeršna pisava, tak človek.) „Marburger Zeitung“ z dne 30. oktobra ima naslednjo notico: (Unsere Windischen) konnten selbst den hohen Besuch des Kronprinzenpaares nicht ganz ruhig vorübergehen lassen, ohne wenigstens doch zu versuchen, denselben zu einer Demonstration für das Slaventhum in unserer deutschen Stadt auszunutzen. Herr dr. Serbec, — besonders aus früherer Zeit als eifriger Prvak bekannt, obwohl er sich einst auch mit dem deutschen Bande schmückte, — hisste schon am Vormittage die windische Trikolore an seinem Hause, — Ecke der Viktringhofgasse und der Postgasse, — auf. Es wurde jedoch rechtzeitig noch veranlasst, dass diese Trikolore Neusloveniensi wieder eingezogen wurde, — sie war während des ganzen Tages, der uns den Besuch des Kronprinzenpaares brachte, die einzige ihrer Art, welche überhaupt auszustrecken versucht wurde. Dass eine solche Kundgebung des Slaventhums in einer rein deutschen Stadt, in der sich unsere paar Windischen eben ihrer Minderzahl entsprechend ruhig zu verhalten haben, durchaus ungehörig ist, brauchen wir wohl nicht erst hervorzuheben; das ist selbstverständlich und müssen alle einsichtigen und überhaupt denkenden Windischen dies selbst natürlich finden. Dass dies nur bei Dr. Joh. Serbec nicht der Fall war, nimmt uns um so mehr Wunder, als ihm ja bewusst sein muss, dass ein grosser Theil seiner Klientel eben aus Marburgs deutschem Bürgerthume zu ihm kommt. Dieses letztere gibt ihm also zu verdienen, er lebt und bereichert sich durch die Geschäfte, welche ihm deutsche Bürger Marburgs übertragen, — und er ist Geschäftsmann so gut wie ein anderer! — Das Alles hätte Dr. Serbec bedenken müssen, ehe er sich zur Demonstration gegen diese seine deutschen Brod- und Verdienstgeber hinreissen liess. Wie wäre es denn wenn es seiner deutschen Klientel in Folge dieses deutschfeindlichen und demonstrativen Vorgehens einfiel, fortan mit ihren Geschäften nur zu deutschen Advokaten zu gehen, was nur selbstverständlich und im deutschen Interesse dringend zu empfehlen wäre: wir sollen nicht in unserer eigenen Mitte unsere Gegner selbst bereichern und mächtig machen! Ausser dem genannten Pervaken versuchte es auf der Durchfahrt des Kronprinzenpaares am Vormittage ein halbes Dutzend windischer Heis-

sporne, durch das von der Kaiserreise her sattsam bekannte „Ziviogeheul“ am Bahnhofe zu demonstrieren. Wir bemerkten in dem Häuflein der Demonstranten den bekannten Lehrer Wawroch von der Lehrbildungsanstalt, der aus Kroatien importirt wurde, dann denn Schreiber Schunko den Lokalreporter der hiesigen berühmten „Südsteirischen Denunzianten-Post“, den aus Krain importirten Slavenapostel Simon, dann Ferjan, den Agenten der notorisch wackeligen Versicherungsbank „Slavia“, aus dessen Vergangenheit gegebenenfalls noch Manches nachzutragen wäre, und noch zwei Individuen gleichen Kalibers, — eine nette Gesellschaft! Auch während der Fahrt des Kronprinzenpaares zum Bischofshofe versuchten diese Genannten und andere, welche sie anstifteten, das bekannte Indianergebrüll loszulassen. Die ersten Beiden, nämlich Wawroch und Schunko eiferten dazu auch eine Schaar ländlich windischer Zöglinge der hiesigen Lehrbildungsanstalt an, und war es dem Gebrüll dieser würdigen Sprossen Grosssloveniensi zuzuschreiben, dass die Pferde des Kronprinzenpaares an der Ecke der Domgasse scheuten und das hohe Paar in Folge dessen in einen anderen Wagen umsteigen musste. Zu den Rufern im windischen Lager gehörte auch Dr. Glanek — der bekannte windische Advokat, der ebenfalls noch deutsche Klienten hat. Dieserhalb und zur Schonung seiner Lungen würden wir ihm in seinem eigenen Interesse Ruhe bestens empfohlen haben. Ueberhaupt all' diesen Ziviogeschreien, deren Demonstration übrigens in der Menge des deutschen Publikums vollständig unterdrückt wurde, würden wir nur aufs Eindringlichste empfehlen, unsere deutsche Stadt bei derartigen festlichen Gelegenheiten nicht derart zu komprimittiren, wie es bei Gelegenheit der Kaiserreise geschehen ist und jetzt wieder versucht wurde. Eigentlich wären gegen derlei, bei der grossen Masse der deutschen Stadtbevölkerung grosses Aergerniss erregende Demonstrationen, wie es das Aushängen windischer Fahnen oder das Ziviogebüll ist, polizeiliche Massnahmen mit Fug und Recht am Platze und könnten die Demonstranten immerhin dieser vollkommen begründeten Behandlungsweise einmal unterzogen werden. Marburg ist und bleibt einmal deutsch, daran werden auch ein paar windische Schreihälse nichts ändern und wenn sie sich auch noch so heiser schreien!

— (Lehka uganjka.) Župan mesta Maribor razglašuje po oglih mesta, da se Nj. ces. in kr. visokost, cesarjevič Rudolf zahvaljuje prebivalcem za vzprejem: župan mesta Celje pa pravi, da jim izročeta Nju ces. in kr. visokost cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija za sijajen vzprejem in pristrčno vzprejetje svojo najvišjo pristrčno zahvalo. Za ta razloček v besedah imate se, menimo, ti dve mesti zahvaliti le njijinima županoma. Kateri izmej njiju pa je modrejši in — skromniši, to ni težko, da si ga ugane vsak bralec sam.

„Slov. Gosp.“

— („Zlatorog“) Baumbachov, ki ga je g. Funtek tako izborna prevel na slovenski jezik, je, kakor čujemo, že razprodan in treba bode drugega natisa. To je pač veselo znamenje za knjigo slovensko, še veselejše pa to, da je posebno nežni spol segal po rečeni knjigi.

— (Nova postaja za ogledovanje živine) določena je na Rudolfovem kolodvoru v Ljubljani. Za govejo živino, nad letom staro, plačevalo se bode po 10 kr., za teleta pod jednim letom, za ovce in koze pa 3 kr. od glave.

— (V Kranjski gori) našel je na vseh svetnikov dan obče priljubljen žandarm nepričakovano smrt. Žandarski vodja Barle in njegov kolega Kalan sedela sta mirno z nekimi gospodi v krčmi. Pri sosedni mizi sedeča kmetska fanta, znana razsajalca začela sta vodjo Barleta dražiti in pri odhodu vzel je jeden izmej fantov žandarmovo kapo, hoteč ž njo ubežati. Žandarm skoči za njim, zagradi za kapo, poprimejo se in jeden fantov potegne nož ter ga zasadi žandarmu v srce, da se je takoj mrtev zgrudil. Morilca so še isti dan dobili in oba zaprli.

— (Iz Planine) na Notranjskem se nam piše: V prvi polovici meseca oktobra palo je po notranjih višinah nenavadno veliko snega. Zadnjih dnij južno vreme in neprestani dež raztopila sta snežno odejo tako hitro, da so vse naše kotline preplavljene. Pivka preplavila je deloma ravnino, reka Unec pri Planini pa ima toliko vode, da je v kratkem pričakovati povodnji. V Cérknškem jezeru

narastla je voda nad pol metra, Ložka Dolina je pod vodo. Vsi potoki, vse reke so polne vode, dežuje pa neprestano. Preteklo noč (2. t. m.) je nekolikokrat gromelo in bliskalo se. Stari ljudje pravijo, da je to znamenje zgodnjega snega.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi 7. novembra svojo V. redno sejo s sledečim razporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo revizorjev. 4. Volitev predsednika. 5. Volitev upravnega odbora. 6. Volitev revizorjev. 7. Eventulja. Lokal: „Restavration zum Lothringer“ I. Kohlmarkt 24. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

— (Dijaški kuhinji na Ptui) v samostanu č. gg. oo. minoritov. Šolsko leto 1887/88. I. mesečni izkaz od 17. septembra do 31. oktobra 1887. Vsak dan obeduje 18—23 dijakov; razdelilo se je dosle 857 kosile v vrednosti 128 gld. 56 kr. Darove so poslali nastopni p. n. dobrotniki in društva: Slav. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 gld.; g. Raisp Ferd., umirov. oskrbnik na Ptui, 10 gld.; g. Lilek Emil, c. kr. prof. v Sarajevu, 10 gld.; g. dr. L. Čuček v Orebiči 10 gld.; č. g. Rodošek Ant., žup. v Šmartnem, 5 gld.; č. g. Grabar Mih., umir. žup. pri sv. Urbanu, 5 gld.; č. g. Korosec Fr., kapl. na Planini, 5 gld.; č. g. Sattler J., kapl. pri sv. Barbari v Hal., 4 gld.; g. Kupljen Ant., notar v Černomlji, 3 gld.; č. g. Kunc J., žup. v Št. Jurji na Ščav., 2 gld.; č. g. Purgaj Jur., kapl. v Št. Martinu pri Slov. Gradci, 2 gld.; č. g. Roškar Fr., bivši kapl. v Zavrči, 2 gld.; g. dr. Gross Fr., c. kr. dr. pristav v Ljubljani, 1 gld. 25 kr.; č. g. Simonič Fr., žup. v Št. Janši na Dr. p., 1 gld.; g. Brauner Lud. v Šmarji 1 gld. Vsem blagim dariteljem in ljubiteljem uboge uče se mladine pristrčna hvala! Bog plati! Nadaljne milodare, bodisi v denarjih ali viktualijah, vsprejema č. g. o. B. Hrtiš, gvardijan na Ptui.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 4. novembra. Vest, da pojde Stambulov v zaupni misiji v Bukurešt, se oficijalno zanikava, istotako tudi vest, da namerava knez obiskati kralja rumunskega in srbskega. „Svoboda“ odgovarja na napade srbskih oficijoznih časnikov rekoč: Obnašanje srbskih radikalcev nasproti Bolgarske je prej sovražno, nego prijateljsko. „Svoboda“ končuje za besedami: Mi smo najprej Bolgari, potem Slovani.

Pariz 4. novembra. Enketnega odseka izvestje predlaga, da se prične enketa.

Beligrad 3. novembra. Skupščina sklicana je na 15. (27.) dan novembra v Beligrad.

Poslano.

Javno vprašanje slav. vodstvu c. kr. vojaške bolnice v Ljubljani.

Je li znano slav. vodstvu, da se nesnaga stranišč izvaža iz bolnice v odprtih kadeh že ob 7. uri zvečer skozi dvorišča treh privatnih hiš, kar gotovo ni v soglasji z zdravstvenimi navedbami, ker v vsaki bolnici se nahajajo gotovo skoraj vedno nalezljive bolezni. — Če se zahteva od privatnih oseb, da se podvržejo zdravstvenim navedbam, bi bilo to v prvi vrsti zahtevati od zavoda, ki ima toliko zdravstvenega aparata na razpolaganje.

Didaktofonu

javim slavnemu občinstvu, da sem že dobil nekoliko naročil. Šte vilo naročnikov pa je še premajhno, da bi se mogel spustiti v delo, koje terja velikih troškov in žrtev. Prosim torej p. n. rodoljube, osobito svoje kolege, pevske zборе, pevce, stariše, koji žele, da bi se njih otroci vežbali v glasbi, — naj bi blagovolili z naročili podpirati me v težavnem podjetji, ter tako omogočiti razširjanje naše krasne pesni.

Marsikateri dvomi o uspehu didaktofona. Res skoro neverjetno je, da se mora na njem tako hitro svirati in peti, — skušnja je pa to vender potrdila, — izgledov je dovolj.

Ko bi instrument ne odgovarjal namenu popisanemu v „Slov. Narodu“ št. 210—218 in v „Edinosti“ št. 79—80 t. l., tedaj ga vzamem nazaj. Didaktofon, v podobi harmonija na 4 okt. stane 48 gld., ravno tak na 3 okt. stane 35 gld., tudi na 3 okt. pa v podobi šatulja stane samo 25 gld. Slednji zadostuje za petje.

Da se instrument lažje razširi, plačuje se tudi na obroke.

Vsem onim torej, kojim je na srci prekrasna glasba, se za naročbo toplo priporočam.

Naročila sprejemam v Škrbini, pošta Komen, Primorsko.

Z odličnim spoštovanjem

Alojzij Luznik,
učitelj.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (19—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—167)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gospod M. M., inženir v Zagrebu. Stvar za javni razgovor še ni godna. Potrpajte nekoliko dnij. Bati se pa ni treba prav nič.

Tuji:

3. novembra.

Pri stonu: Spikermann, Neumann, Erenthal z Dunaja. — Kik, Karup iz Brna. — Broch iz Munjave. — Petrosan iz Gradca. — Fuchs iz Gradca. — Fasan iz Kamnika. — Dr. Pučko iz St. Lamberta. — Rudešek iz Ljubljane. — Pollak iz Logatca. — Suša iz Senožeč. — Pajer iz St. Petra. — Pollak iz Pulja.

Pri vattel: Frisch, Schneider, Grün, Helly z Dunaja. — Stähler iz Prusije. — Margoni iz Trga na Korškem. — Jombart iz Klingensfelda. — Meeraus iz Pulja.

Pri bavarskem dvoru: Wagner iz Ulma. — Wiesler iz Inomosta. — Röhler iz Kočevja.

Pri južnem kolodvoru: Goetz iz Moguncije. — Kumerer z Dunaja. — Pacher iz Trsta. — Repina iz Ljubljane.

Pri avstrijskem cesarju: Plochl iz Rukensteina. Schott iz Loke. — Kramer Od Svete Trojice.

Pri virantu: Kobau iz Postojne. — Kurant iz Krške vasi. — Hrovat iz Krške vasi. — Hribar iz Čermnice. — Hočevar iz Podloga.

Umrli so v Ljubljani:

2. novembra: Marjana Trtnik, krojačeva žena, 57 let, sv. Petra cesta 64, za jetiko.

3. novembra: Anton Zupan, podobar, 45 let, Žabjak 4. za krvavljenjem pluč.

4. novembra: Janez Vovk, delavec, 60 let, Strelške ulice 5, za vodenico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	728.92 mm.	7.4° C	sl. szh.	obl.	5.00 mm.
	2. pop.	728.46 mm.	10.3° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	728.20 mm.	9.8° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 9.3°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 4. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.55	gld. 81.70
Srebrna renta	82.70	82.70
Zlata renta	111.70	111.75
5% marena renta	96.25	96.85
Akcije narodne banke	885.—	886.—
Kreditne akcije	280.20	282.30
London	125.15	125.15
Srebro	—	—
Napol	9.90 1/2	9.90 1/2
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.40	61.40

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	169	50
Ogerska zlata renta 4%	—	99	50
Ogerska papirna renta 5%	—	86	60
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	20
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	75
Rudolfove srečke	10	19	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	—	—

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih uših, skazenem želoceci, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606—7)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—2)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“
po nizke ceni.

Svojim p. n. strankam naznam, da sem se (816—1)
s svojo pisarno
premestil
v hišo št. 8 na Bregu
v Ljubljani.
Dr. IVAN TAVČAR,
odvetnik v Ljubljani.

Na cesarja Josipa trgu.

Musée plastique

bratov BAYER.

Vsak dan odprto od zjutraj do 9. ure zvečer.

Vse podrobneje je že znano. (809—2)

Za mnogobrojni obisk se uljudno priporočajo bratje BAYER.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivajoče pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanju slasti do jedi, slabem želodci, smrdeči sapi, napevanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnusju in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranju ali zabasanju, preobloženju želodca z jedjo ali pijačo, glistih, boleznih na vranici, na jetrih ali žlaji. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo na lekar

KAROL BRADY v Kromeržu (Moravsko).

Marijacejske kapljice niso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se prileže vsake steklenici.

■ **Pristne v skoro vseh lekarnah.** ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorejo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se prileže vsake steklenici, opomni je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromeržu.

Pristne imajo: **V Ljubljani:** lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — **V Postojni:** lekar Fr. Baccarich. — **V Škofji Loki:** lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici:** lekar Aleksander Roblek. — **V Rudolfovem:** lekar Dominik Ritzoli, lekar Bergmann. — **V Kamniku:** lekar J. Močnik. — **V Črnomlju:** lekar Jan. Blažek. (739—4)

Naznanilo.

Castitim svojim dosedanjim prejemnikom in slavnemu občinstvu naznam, da od **1. novembra t. l.** prodajam

prve vrste meso od pitanih volov kilo po **56 kr.**,
prednji del kilo po **46 do 48 kr.**

Zagotavljam slavnemu občinstvu točno in pošteno postrežbo ter se priporočam za mnogobrojen obisk.

JANEZ KOPAČ,

po domače Šmajhel, mesarski mojster, v Cantoni-jevi hiši na Mestnem trgu št. 12. (805—3)

Gostilnica „Pri Zvezdi“

priporoča sladki refoško, prosek, bržanko, ljutomersko in Türkenberško vino, kakor tudi stara dolenska in bizelska vina ter istrijanski teran.

Imenovana vina se točijo v **Peterskem hramu**, tik sv. Petra mitnice, po nižani ceni.

Z velespoštovanjem

Fran Ferlinc.

(814—1)

V Zvezdi, MARIJA DRENIK, v Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija. Stroj za izdelovanje nogovic [Strickmaschine].
Bogata zaloga ženskih ročnih del, začeti in izvršeni.
Trakovi za vence. Harlandska preja. (29—4)